

Sygn. akt I C 132/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: st. sekr. sąd Dorota Novottny

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2016 roku w Łodzi

sprawy z powództwa A. K. (1)

przeciwko K. P.

o zapłatę :

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 4.817 złotych (cztery tysiące osiemset siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 132/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 grudnia 2015 r. powód A. K. (1) reprezentowany przez pełnomocnika adwokata wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, że pozwana K. P., obowiązana jest zapłacić powodowi kwotę 12.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 maja 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania według norm przepisanych, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa adwokackiego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozwana w dniu 30 września 2014 r. wystawiła powodowi fakturę za miesiąc sierpień i wrzesień za bezumowne korzystanie przez samochody przyjeżdżające do sklepu powoda z miejsca postojowego pozwanej. Powód odmówił zapłaty kwoty wynikającej z faktury, nie zawierał z pozwaną umowy najmu i nie upoważniał nikogo do korzystania z miejsca parkingowego pozwanej. Pozwana zleciła windykację należności firmie windykacyjnej oraz nękała powoda wezwaniami do uregulowania długu. Umieściła również powoda jako dłużnika w Krajowym Rejestrze Długów Biura (...) S.A., które to działanie wywołało negatywne konsekwencje dla powoda, albowiem bank, w którym miał uruchomiony kredyt obrotowy, poinformował go że nie odnowi z powodem umowy. Również dostawca energii elektrycznej odmówił powodowi zawarcia z nim umowy z powodu umieszczenia powoda w rejestrze. Pozwana pomimo wezwania nie podjęła żadnych czynności, aby wpis powoda został usunięty. Wpis został usunięty przez sam (...) S.A. w dniu 11 lutego 2015 r. Szkodę powoda stanowi zwiększony koszt kredytu obrotowego w kwocie 2.500 zł w związku z pogorszeniem scoringu powoda wynikające z wpisu do (...) S.A. W wyniku działania pozwanej w ocenie powoda doszło również do naruszenia jego dóbr osobistych w postaci podważenia jego wiarygodności i reputacji w obrocie gospodarczym. Informacja o odmowie przedłużenia kredytu obrotowego przez bank wywołała bowiem u powoda ogromny stres. Nadto zlecona windykacja naruszała dobra osobiste powoda w postaci prawa do prywatności, miru domowego i czci.

/pozew k. 3 – 4 v./

W odpowiedzi na pozew z dnia 5 kwietnia 2016 r. pozwana K. P. reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniosła o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych.

W uzasadnieniu pisma pozwana wskazała, iż kwestionuje zasadność dochodzonych przez powoda roszczeń wskazując, iż powód nie udowodnił poniesionej przez niego szkody ani jej wysokości ani związku przyczynowego pomiędzy poniesioną szkodą a działaniem pozwanej. Powód nie wykazał, aby działanie pozwanej spowodowało gorszy scoring w (...) Bank S.A. i w konsekwencji wzrost opłaty za uruchomienie kredytu. Gdyby nie działanie powoda, tj. realizacji dostaw do jego sklepu na miejscu parkingowym pozwanej, nie doszłoby do pobierania przez pozwaną opłat za parkowanie pojazdów na jej miejscu.

/odpowieź na pozew z dn. 5.04.2016 r. k. 41 – 43 v./

Na rozprawie w dniu 20 lipca 2016 r. powód A. K. (2) oświadczył, iż kwoty których dochodzi wzięły się z kosztów prawnych, które musiał ponieść celem wykreślenia z (...) S.A., podwyższonych odsetek kredytu odnawialnego oraz podwyższonej prowizji. Powód nie sprecyzował, o ile wzrosły odsetki od kredytu od momentu podjęcia decyzji o odnowieniu.

Pełnomocnik pozwanej podniósł zarzut sprzeczności żądania zadośćuczynienia z zasadami współżycia społecznego.

Strony podtrzymały dotychczas zajęte stanowiska.

/protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis na płycie CD k. 125/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. P. prowadzi działalność gospodarczą z zakresu pośrednictwa w sprzedaży miejsca na cele reklamowe pod firmą (...). Miejsce prowadzenia działalności gospodarczej to ul. (...) lok. 32 w Ł..

/wydruk z (...) k. 9/

K. P. oraz C. P. nabyli lokal mieszkalny nr (...) przy ul. (...) w Ł. do majątku wspólnego małżonków. W ramach nabytego udziału prawie użytkownika wieczystego działek gruntu objętych księgą wieczystą nr (...) K. P. wraz z mężem nabyli również prawo do wyłącznego korzystania z naziemnego miejsca postojowego nr 27.

/akt notarialny rep. A nr (...) k. 45 – 59/

W dniu 25 maja 2010 dokonano podziału do używania w zakresie prawa użytkownika wieczystego działek gruntu objętych tym aktem w zakresie korzystania z wydzielonych i indywidualnie oznaczonych miejsc postojowych o nerach od 7 do 58 oraz od 73 do 78. Na mocy tejże umowy prawo do korzystania z miejsc postojowych wymienionych w § 2 ust. 2 umowy, w tym z miejsca oznaczonego nr 27 przypadło na rzecz (...) sp. z o.o. w Ł. i jego następców prawnych. Prawo do korzystania z tych miejsc przysługuje im na zasadzie wyłączności i przechodzi na następców prawnych, jak też nabywców, którym przysługuje udział w drogach wewnętrznych i terenach rekreacyjnych (§ 2 ust. 4).

Zawarcie umowy podziału do używania równoznaczne było z zobowiązaniem współuprawnionych do nieutrudniania oraz nienaruszania korzystania z miejsc postojowych przez uprawnionych oraz zapewnieniem, że w przypadku zbycia nabytego udziału jego nabywca przejmie na siebie powyższe zobowiązania co do sposobu korzystania (§ 4 ust. 5).

Miejsca postojowe oznaczone nr 9, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20 i 21 zostały przeznaczone do swobodnego użytku klientów lokali komercyjnych znajdujących się w budynkach posadowionych w Ł. przy ul. (...) di 25e (§ 2 ust. 2).

/akt notarialny rep. A nr (...) k. 60 – 66/

Ogólnodostępne miejsca parkingowe znajdują się około 50 metrów od drzwi magazynowych sklepu (...) i są bardzo często zajęte. Samochody dostawcze nie mają prawa parkować na drodze wewnętrznej, gdyż jest to droga pożarowa. Monitoring został założony niedawno. Naziemnych miejsc parkingowych jest 95, zaś podziemnych 160. Na zmianie ochrony są dwie osoby.

/dowód z zeznań świadka J. Ł., W. W. i M. B., protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis na płycie CD k. 125/

Miejsce parkingowe nr 27 jest usytuowane wzdłuż drogi przeciwpożarowej, naprzeciwko wejścia na zaplecze sklepu powoda C., do którego odbywają się dostawy. Jest wydzielone znakiem poziomym typu koperta z napisem parking prywatny oraz oznaczeniem nr 27.

/ bezsporne, oświadczenie zarządcy nieruchomości przy ul. (...) k. 68/

A. K. (2) prowadzi działalność gospodarczą w postaci sklepu (...) (wcześniej Sklep (...)) pod adresem ul. (...) w Ł..

/bezsporne , dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis na płycie CD k. 125 /

Na miejscu postojowym nr 27 należącym do małżonków K. i C. P. często parkują dostawcy przywożący towar do sklepu (...). Miejsce jest również przez te osoby blokowane w sposób uniemożliwiający zaparkowanie. K. P. informowała o problemie zarówno A. K. (2), jak i zarządcę nieruchomości przy ul. (...) i pracowników ochrony. A. K. (2) pomimo powzięcia informacji o parkowaniu przez jego dostawców również w 2016 r. na miejscu K. P., nie podjął przeciw temu żadnych kroków, gdyż wyjechał na urlop.

/ oświadczenie zarządcy nieruchomości przy ul. (...) k. 68, raporty służbowe pracowników ochrony z dn. 18.12.2014 r., 22.04.2015 r., 24.04.2015 r., 24.09.2015 r., 14.01.2016 r., 26.01.2016 r., 24.03.2016 r., 4.04.2016 r., 27.06.2016 r., 20.06.2016 r., 14.06.2016 r., 14.06.2016 r., 13.06.2016 r., 16.05.2016 r., 14.05.2016 r., 7.05.2016 r., 29.04.2016 r., 9.05.2016 r., 9.04.2016 r., k. 69 – 76, k. 95 – 105, dowód z zeznań świadka J. Ł., M. B. i W. W. , protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis na płycie CD k. 125 /

Na miejscu postojowym nr 27 należącym do małżonków K. i C. P. do chwili wystąpienia z roszczeniami przez pozwaną parkował czasami samochodem dostawczym również sam A. K. (2).

/bezsporne, dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis na płycie CD k. 125 /

Powód ma około 10 dostawców. Dostawy do sklepu powoda są realizowane przez firmy zewnętrzne. Czasem dostawy odbywają się przez drzwi wejściowe do sklepu od frontu, a czasem przez drzwi magazynowe. Dostawa od strony magazynu trwa około 10 – 15 minut, zdarza się czasem do trzech dostaw w ciągu dnia. Większość samochodów dostawczych mieści się na miejscu parkingowym wyznaczonym przed sklepem. Większe samochody dostawcze zatrzymują się na wewnętrznej drodze osiedlowej. A. K. (2) akceptuje fakt, iż samochody dostawcze w razie braku wolnego miejsca nr 29 parkują na jakimkolwiek innym miejscu.

/ bezsporne , dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis na płycie CD k. 125 , dowód z zeznań świadka J. Ł. i M. B., protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis na płycie CD k. 125/

A. K. (2) miał świadomość tego, iż jego dostawcy zatrzymywali się tam, gdzie było wolne miejsce, w tym również na miejscu nr 27. Na osiedlu przy ul. (...) jest problem z miejscami parkingowymi. Powód wiedział również, iż K. P. nie

zgadzała się na zajmowanie tego miejsca przez dostawców powoda. A. K. (2) wskazywał dostawcom jako miejsce do parkowania miejsce nr 29 znajdujące się obok.

/bezsporne, protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis elektroniczny na płycie CD k. 125/

W sierpniu 2014 r. po zwróceniu przez K. P. A. K. (2) uwagi na konieczność rozwiązania sytuacji związanej z miejscem parkingowym nr 27 powód wyraził chęć wynajęcia od pozwanej tego miejsca postojowego. Pozwana zgodziła się i strony ustaliły opłatę za korzystanie z tego miejsca na kwotę 210 zł netto miesięcznie. K. P. udostępniła powodowi miejsce parkingowe nr 27 na okres sierpień i wrzesień 2014 r. Strony ustaliły jednocześnie, iż zawrą umowę w formie pisemnej, do czego ostatecznie nie doszło.

/ dowód z przesłuchania pozwanej K. P. w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis elektroniczny na płycie CD k. 125/

W październiku 2014 r. A. K. (2) oświadczył, iż nie jest zainteresowany podpisaniem umowy najmu.

/ bezsporne/

K. P. nie była zainteresowana sprzedażą miejsca parkingowego nr 27 ani wynajęciem go na 3 lata bez możliwości wcześniejszego rozwiązania umowy.

/ dowód z przesłuchania pozwanej K. P. w charakterze strony , protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis na płycie CD k. 125 /

W dniu 30 września 2014 r. K. P. wystawiła A. K. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 516,60 zł brutto tytułem opłaty za korzystanie z miejsca postojowego ul. (...) nr 27 za miesiąc sierpień i wrzesień 2014 r. Faktura została doręczona pozwanemu dnia 6 października 2014 r. Termin zapłaty został oznaczony na 14 października 2014 r.

/bezsporne strony, faktura VAT nr (...) k. 10, potwierdzenie odbioru przesyłki k. 77 – 78, ewidencja dostaw k. 79/

Faktura VAT wystawiona przez K. P. nie została ujęta w ewidencji podatkowej A. K. (2) oraz nie został obniżony podatek od towarów i usług.

/informacja z dn. 30.06.2016 r. k. 90/

K. P. zaksięgowała u siebie fakturę i zapłaciła od niej podatek VAT i podatek dochodowy.

/ dowód z przesłuchania pozwanej K. P. w charakterze strony , protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis na płycie CD k. 125 /

Po otrzymaniu faktury od K. P. powód nie kontaktował się z nią.

/ dowód z przesłuchania pozwanej K. P. w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis elektroniczny na płycie CD k. 125 /

K. P. ma podpisaną umowę z (...) S.A.

/ dowód z przesłuchania pozwanej K. P. w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis elektroniczny na płycie CD k. 125/

Wezwaniem do zapłaty z dnia 20 listopada 2014 r., doręczonym powodowi dnia 24 listopada 2014 r., powód został wezwany do zapłaty należności wynikających z faktury VAT nr (...) oraz poinformowany o zamiarze przekazania jego danych do (...) S.A.

/wezwanie do zapłaty z dn. 20.11.2015 r. k. 80 – 81 wraz z dowodem nadania i wydrukiem z systemu tracking k. 82 – 84/

Pismem z dnia 2 stycznia 2015 r. firma windykacyjna (...) sp. z o.o. działając w imieniu K. P. skierowała do powoda ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 516,60 zł.

/ostateczne wezwanie do zapłaty k. 11/

W dniu 7 stycznia 2015 r. skończył się limit na koncie firmowym A. K. (1) na kwotę 100.000 zł. Po rejestracji wniosku A. K. (1) o podwyższenie kredytu okazało się, iż firma Sklep (...) posiada zajęcie w Krajowym Rejestrze Długów. Powyższy wpis spowodował, że do momentu wykreślenia wpisu nie mogła zostać podjęta decyzja pozytywna aby przedłużyć kredyt w rachunku bieżącym na kolejny rok.

/pismo (...) Bank S.A. z dn. 5.03.2015 r. k. 12/

Wpis A. K. (1) do (...) S.A. mógł spowodować również gorszy scoring klienta w (...) Bank S.A., co w rezultacie dało gorsze warunki cenowe kredytu odnawialnego niż te, które klient posiadał w ubiegłym roku.

/pismo (...) Bank S.A. z dn. 5.03.2015 r. k. 12/

A. K. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Sklep (...) w Ł. przy ul. (...) B4 13/14 posiada otwartą linię kredytową w (...) Bank S.A. Opłata za odnowienie limitu w rachunku w 2014 r. wynosiła 2.000 zł, zaś w 2015 r. 4.500 zł.

/wyciąg z rachunku bankowego Sklep (...) z dn. 28.02.2015 k. 13 i v., wyciąg z rachunku bankowego Sklep (...) z dn. 31.01.2014 k. 14 i v. /

Wpis dotyczący zadłużenia A. K. (1) w stosunku do A. K. P. został przez (...) S.A. dokonany w ciągu 30 dni przed datą 5 lutego 2015 r. Był to pierwszy wpis dotyczący A. K. (1).

/korespondencja email z dn. 24.11.2015 r. k. 25 – 26/

Pismem z dnia 16 stycznia 2015 r. (...) S.A. z siedzibą w P. odstąpiła od zawartej z A. K. (1) umowy nr (...) oraz zaprosiła do zawarcia nowej umowy sprzedaży energii elektrycznej po uregulowaniu zobowiązań widniejących w Krajowym Rejestrze Dłużników. (...) S.A. nie procesuje z klientami pozytywnie zweryfikowanymi w Krajowym Rejestrze Dłużników.

/ pismo (...) sp. z o.o . k. 15/

Powód działając przez pełnomocnika wniósł w dniu 19 stycznia 2015 r. do Krajowego Rejestru Długów Biura (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. o usunięcie informacji gospodarczej o istnieniu zadłużenia A. K. (1) Sklep (...) wobec K. A. z siedzibą w Ł. mającego rzekomo wynikać ze stwierdzającego nieprawdę dokumentu zatytułowanego „faktura vat” o numerze (...) z uwagi na fakt, iż między powodem a pozwaną nie istnieje żaden stosunek prawny który uzasadniałby obciążenie A. K. (1) jakąkolwiek fakturą.

/pismo pełnomocnika powoda z dn. 19.01.2015 r. k. 17 – 19/

W dniu 19 stycznia 2015 r. A. K. (1) złożył wniosek do (...) S.A. we W. o wykreślenie dotyczącego go wpisu wierzytelności A. K. P. w kwocie 516,60 zł z uwagi na nieistnienie długu, brak stosunku prawnego, wadliwą podstawę umieszczenia informacji.

/wniosek o usunięcie informacji gospodarczej k. 21/

Pismem z dnia 19 stycznia 2015 r., doręczonym dnia 6 lutego 2015 r., pełnomocnik powoda wezwał K. P. do natychmiastowego zaprzestania nękania A. K. (1), wycofania zleconej windykacji, usunięcia informacji z (...) S.A oraz do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 30.000 zł najpóźniej w terminie 3 dni od daty otrzymania pisma.

/przedsądowe wezwanie do zapłaty z dn. 19.01.2015 r. k. 22, potwierdzenie odbioru k. 22 v./

Wpis dotyczący zadłużenia A. K. (1) w stosunku do A. K. P. został przez (...) S.A. usunięty z zasobów bazy biura w dniu 11 lutego 2015 r. na podstawie § 10 pkt 4. Regulaminu (...) Danymi Krajowego Rejestru Długów Biura (...) S.A.

/pismo (...) S.A. z dn. 11.02.2015 r. k. 23/

Pismem z dnia 9 kwietnia 2015 r. pełnomocnik A. K. (1) wezwał K. P. do zapłaty na rzecz powoda z tytułu naruszenia jego dóbr osobistych polegających na zleceniu bezpodstawnej windykacji kwoty 516,60 zł, umieszczeniu w (...) S.A. nieprawdziwej informacji o jego rzekomym zadłużeniu, podważeniu wiarygodności i rzetelności A. K. (1) w obrocie gospodarczym oraz wyrządzeniem szkody w postaci zwiększonych kosztów odnowienia kredytu odnawialnego kwoty 12.500 zł na którą składają się kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwota 2.500 zł tytułem odszkodowania w terminie 3 dni od daty otrzymania pisma.

/wezwanie do zapłaty z dn. 9.04.2015 r. k. 27, potwierdzenie odbioru k. 27 v./

A. K. (1) od stycznia 2014 r. ma zawartą umowę najmu miejsca postojowego z A. K. (3).

/faktura z dn. 31.05.2016 r. k. 94/

Od początku lipca 2016 r. na miejscu parkingowym nr 29 wykorzystywanym przez A. K. (2) znajduje się kartka z informacją, iż jest to miejsce parkingowe dla samochodów dostawczych do sklepu.

/dowód z zeznań świadka J. Ł. i M. B., protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis na płycie CD k. 125/

Sytuacja związana z wpisem do (...) S.A. ciągnąca się przez kilka miesięcy była dla powoda bardzo stresująca. Powód obawiał się utraty firmy która jest jego jedynym źródłem utrzymania. Powód ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Żaden bank nie pożyczyłby powodowi pieniędzy, zaś on sam również nie miał środków na spłatę kredytu obrotowego. Część dostawców odmówiła dostarczania powodowi towaru na kredyt po powzięciu informacji, iż jest on wpisany do (...) S.A.

/dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 20.07.2016 r. zapis na płycie CD k. 125/

Ocena materiału dowodowego nastąpi w toku rozważań prawnych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na oddaleniu w całości.

Powód A. K. (2) dochodził zadośćuczynienia i odszkodowania za szkodę wyrządzoną mu przez K. P. w związku z niezasadnym zgłoszeniem go do (...) S.A. co spowodowało obniżenie jego zdolności kredytowej, naraziło go na stres i wpłynęło negatywnie na jego dobre imię jako handlowca.

Roszczenie powoda w zakresie żądania zadośćuczynienia za doznaną krzywdę opiera się o treść art. 24 k.c. w zw. z art. 448 k.c. Na podstawie art. 24 § 1 k.c. ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na

wskazany cel społeczny. Zgodnie z art. 448 k.c. w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

Odpowiedzialność na podstawie art. 448 k.c. zachodzi w przypadku zajścia następujących przesłanek: naruszenia dobra osobistego powodującego szkodę niemajątkową oraz związku przyczynowego pomiędzy tym naruszeniem a szkodą niemajątkową, która spowodowana jest tym naruszeniem. Wskazuje się, że przesłanką przyznania obu świadczeń przewidzianych w art. 448 k.c. jest również wina sprawcy naruszenia dobra osobistego. Katalog wskazany w art. 23 i 24 k.c. ma charakter otwarty.

Zgodnie z art. 24 k.c. bezprawność naruszenia dobra osobistego objęta jest domniemaniem wzruszalnym. Ciężar wykazania, iż naruszenie dobra osobistego nie było bezprawne, w świetle art. 6 w spoczywa na pozwanym.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wbrew twierdzeniu strony pozwanej dokonanie wpisu do (...) S.A. we W. nastąpiło w jej imieniu, na podstawie zawartej umowy i udzielonego pełnomocnictwa. Za działanie w jej imieniu odpowiada zatem pozwana. W ocenie Sądu jednak z całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynika, że podjęte przez pozwaną K. P. działania w postaci wystawienia faktury, a następnie dokonania wpisu do (...) S.A. nie były bezprawne.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz.U.2014.1015 z dnia 2014.07.31 ze zm.) wierzyciel może przekazać do biura informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika niebędącego konsumentem wyłącznie wówczas, gdy są spełnione łącznie następujące warunki:

1) **zobowiązanie powstało w związku z określonym stosunkiem prawnym**, w szczególności z tytułu umowy związanej z wykonywaniem działalności gospodarczej;

2) **łączna kwota wymagalnych zobowiązań dłużnika niebędącego konsumentem wobec wierzyciela wynosi co najmniej 500 złotych** oraz **są one wymagalne od co najmniej 60 dni**;

3) **upłynął co najmniej miesiąc od wysłania przez wierzyciela listem poleconym** albo doręczenia dłużnikowi niebędącemu konsumentem do rąk własnych, na adres do doręczeń wskazany przez dłużnika niebędącego konsumentem, a jeżeli nie wskazał takiego adresu - na adres siedziby dłużnika lub miejsca wykonywania działalności gospodarczej, **wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura.**

Stosownie do ust. 4 komentowanego przepisu biuro nie przyjmuje informacji gospodarczej o zobowiązaniu dłużnika niebędącego konsumentem przekazanej niezgodnie z ust. 1.

W niniejszej sprawie informacja K. P. o wierzytelności przysługującej jej względem A. K. (2) w kwocie 516,60 zł zostało zgłoszone do (...) S.A. we W. na podstawie art. 15 ust. 1 u.i.g.i.w.d.g. albowiem spełnione zostały wszystkie konieczne przesłanki. Bezsparnie wierzytelność pozwanej względem powoda przekraczała kwotę 500 zł, roszczenie wymagalne było od ponad 60 dni, a także upłynął miesiąc od wezwania przez wierzyciela dłużnika do wykonania zobowiązania z zagrożeniem dokonaniem wpisu do rejestru dłużników. Okoliczności te nie były kwestionowane przez stronę powodową.

Rozstrzygnięcia wymagała natomiast kwestia istnienia stosunku prawnego w związku z którym powstało zobowiązanie. W ocenie Sądu była to ustna umowa najmu miejsca parkingowego nr 27 zawarta między stronami.

Podkreślić należy, iż zgodnie z kodeksem cywilnym za formę podstawową, zwyczajną czynności prawnych uznaje się formę ustną. Przepisy ustawy natomiast wskazują, iż forma pisemną i formy od niej „surowsze” są formami szczególnymi (por. Komentarz do art. 73 KC [w:] Ciszewski Jerzy (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, wyd. II, LexisNexis 2014). Stosownie do treści art. 60 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby

dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli).

W ocenie Sądu w sierpniu 2014 r. doszło między stronami do zawarcia ustnej umowy najmu miejsca parkingowego nr 27. Między stronami w istocie bezsporne jest, iż z miejsca parkingowego należącego do pozwanej i jej męża notorycznie korzystali dostawcy przywożący towar do sklepu powoda. Sam powód również przyznał, iż do chwili zaognienia konfliktu z pozwaną jemu samemu zdarzało się stanąć na należącym do jej wyłącznej dyspozycji miejscu parkingowym. Strona powoda przyznała także, iż między stronami miała miejsce rozmowa na temat najmu przedmiotowego miejsca parkingowego. W zakresie poczynionych podczas przedmiotowej rozmowy ustaleń Sąd przyznał w całości wiary zeznaniom pozwanej K. P., zaś odmówił wiary zeznaniom powoda A. K. (2). W ocenie Sądu, zgodnie z zeznaniami strony pozwanej, strony sporu porozumiały się co do pozostawienia przez pozwaną do wyłącznej dyspozycji powoda miejsca parkingowego nr 27, z którego korzystanie było pozwaną stale utrudniane przez działalność powoda, w zamian za uiszczanie przez niego czynszu najmu w wysokości 210 zł miesięcznie netto. Strony ustaliły zatem essentialia negotii umowy najmu, co przedmiotową umowę czyni ważną i skuteczną.

Okoliczność, iż strony, wbrew pierwotnym ustaleniom, nie zawarły umowy w formie pisemnej pozostaje w niniejszej sprawie irrelevantna. Podkreślić bowiem należy stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 23 lutego 2006 r. (II CSK 126/2005, L..pl nr (...)), gdzie Sąd stanął na stanowisku, że okoliczność, iż strony miały zawrzeć umowę na piśmie (a dokumentu nie sporządziły), nie stanowi wystarczającego argumentu do przyjęcia, iż w ogóle nie doszło do zawarcia umowy, ponieważ forma umowy i ustalenie jej zawarcia lub niezawarcia ze względu na zgodną wolę (konsens) stron są dwiema różnymi kwestiami podlegającymi odrębnej ocenie prawnej.

W ocenie Sądu za uznaniem, iż między stronami doszło do zawarcia ustnej umowy najmu przemawia także fakt, iż powód w żaden sposób nie zareagował na wystawienie przez pozwaną faktury VAT z tytułu korzystania z przedmiotowego miejsca parkingowego w okresie sierpień/wrzesień 2014 r. Powód przyznał, iż fakturę otrzymał, a także iż o fakturze rozmawiał z księgowym. Wobec uznania faktury za bezpodstawnie wystawioną w ocenie Sądu powód winien to zmanifestować choćby poprzez odesłanie faktury. Powód tymczasem aż do lipca 2016 r. nie podjął żadnej czynności, która zmierzałaby do zmiany postępowania swoich dostawców akceptując niezmienny od 2014 r. stan. O swobodnym podejściu powoda do kwestii miejsca parkingowego nr 27 świadczy również złożone przez niego na rozprawie w dniu 20 lipca 2016 r. zeznanie w którym stwierdził, iż w jego ocenie nie ma sporu o miejsce parkingowe nr 27, albowiem poinformował swoich dostawców, iż nie mogą parkować na tym miejscu. Następnie powód jednak sam przyznał, iż takie sytuacje zdarzają się także obecnie i był informowany o tym fakcie, jednakże nie zdążył zareagować z powodu wyjazdu na wakacje. Postawa powoda w tym zakresie jeszcze wyraźniej każe skłaniać się Sądowi do przyznania wiary pozwanej w zakresie oceny, iż w sierpniu i wrześniu 2014 r. między K. P. i A. K. (2) obowiązywała ustna umowa najmu miejsca parkingowego nr 27, której to umowy strony dalej nie kontynuowały.

Wobec powyższego, z uwagi na uznanie iż wiarygodność wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 30 września 2014 r. miała swoje źródło w zawartej w formie ustnej umowie najmu, zgłoszenie przez pozwaną informacji gospodarczej w tym zakresie do rejestru dłużników nie nosiło cechy bezprawności. W konsekwencji zaś niemożliwym było ustalenie odpowiedzialności pozwanej za wynikłą z tego działania szkodę i krzywdę powoda.

Z ostrożności – w przypadku uznania, iż działanie pozwanej K. P. było bezprawne – wskazać należy, iż roszczenie powoda w zakresie żądanego zadośćuczynienia i odszkodowania podlegało oddaleniu jako nieudowodnione. Powód tymczasem w ocenie Sądu nie wykazał, aby poniesiona przez niego krzywda miała wymiar realny, powództwo swoje w zakresie zadośćuczynienia opierając wyłącznie na własnych twierdzeniach. Powód nie wykazał, aby odmowa przez (...) S.A. zawarcia z nim umowy o świadczenie usług energetycznych wywołała u niego niezwykle nasilone uczucie stresu lub inna krzywda wykraczająca poza zwyczajne ryzyko związane z ponoszoną przez

Art. 24 § 2 k.c. przewiduje, że wówczas, gdy wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych. Zgodnie z treścią art. 6 k.c.

ciężar udowodnienia twierdzeń spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. W zakresie żądania odszkodowania za poniesioną skutek działania pozwanej K. P. wskazać należy, iż powód ciężaru tego nie udźwignął.

Na rozprawie w dniu 20 lipca 2016 r. powód wskazał, iż na dochodzoną kwotę odszkodowania składają się następujące koszty: koszty prawnicze, które musiał ponieść celem wykreślenia z (...) S.A., koszty podwyższonych odsetek kredytu odnawialnego oraz koszty podwyższonej prowizji. Jednocześnie powód jednak nie potrafił jasno sprecyzować, o ile wzrosły odsetki od kredytu od momentu podjęcia decyzji o jego odnowieniu w stosunku do stanu poprzedniego. Również przedstawione przez powoda wyciągi mające dokumentować wysokość podwyższonej prowizji za udzielenie kredytu odnawialnego okoliczności tej jednoznacznie nie wykazują w świetle treści zaświadczenia wystawionego przez (...) Bank S.A., w którym wskazano, iż wpis do (...) S.A. jedynie **mógł** mieć wpływ na scoring powoda i w konsekwencji wysokość prowizji za udzielenie kredytu. Nadto kwota różnicy w prowizji za udzielenie kredytu odnawialnego wynikająca z porównania wyciągów z rachunku bankowego powoda wyczerpuje całość dochodzonego przez powoda roszczenia z tytułu odszkodowania. Powód nie wykazał tym samym wysokości poniesionych kosztów prawniczych, poniesionych celem wykreślenia z (...) S.A. oraz kosztów podwyższonych odsetek. Podkreślić zaś trzeba, iż żądanie zasądzenia odszkodowania wymaga jego udowodnienia zarówno co do zasady jak i szczegółowej wysokości.

W konsekwencji powyższego roszczenie powoda podlegało oddaleniu również jako nieudowodnione co do wysokości.

Wskazać także należy, iż zasadnym okazał się podniesiony przez stronę pozwaną zarzut nadużycia przez powoda prawa podmiotowego poprzez dochodzenie roszczeń niniejszym powództwem. Zgodnie z art. 5 k.c. nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. Podkreślić należy, iż powołany przepis ma charakter wyjątkowy i powinien być stosowany ze szczególną ostrożnością (por. SN w wyroku dnia 24 kwietnia 1997 roku, II CKN 118/97, OSP 1998 rok, Nr 1, poz. 3). Powszechnie uznaje się, iż zasady współżycia społecznego stanowią odrębne od norm prawnych reguły postępowania determinowane normami obyczajowymi i moralnymi. Należą niewątpliwie do nich również dobre obyczaje obowiązujące w obrocie prawnym. W szczególności, u podstaw zakazu nadużycia prawa podmiotowego (zakazu postępowania niezgodnego z zasadami współżycia społecznego) leży zasada, według której nie wolno postępować w sposób sprzeczny z wywołanym przez siebie zaufaniem i dotychczasowym postępowaniem. Korzystanie z prawa podmiotowego objęte jest domniemaniem zgodności z zasadami współżycia społecznego i przeznaczeniem tego prawa. Ciężar przeprowadzenia dowodu przeciwnego spoczywa na powołującym się na zarzut. Wskazuje się, iż do najbardziej ogólnych norm moralnych należą dobro i sprawiedliwość – jak wskazuje preambuła Konstytucji RP. Nierozzerwalną z cechą nowoczesnego społeczeństwa jest również generalna norma moralna nakazująca postępować zgodnie z uzasadnionymi oczekiwaniami partnerów społecznych.

W ocenie Sądu powód wywodzi swoje roszczenie z sytuacji, która w istocie została spowodowana jego własnym działaniem naruszającym podstawowe normy w postaci ochrony własności oraz postępowania zgodnie z uzasadnionymi oczekiwaniami partnerów społecznych. Jako członek wspólnoty mieszkaniowej przy ul. (...) w Ł. powód miał pełną świadomość tego, iż miejsce parkingowe nr 27 nie jest miejscem ogólnodostępnym i że należy do wyłącznej dyspozycji pozwanej. Pomimo tego powód wielokrotnie sam parkował własne samochody na przedmiotowym miejscu, ograniczając tym samym pozwanej i jej mężowi dostęp do przysługującego im parkingu. Powód również aż do lipca 2016 r. nie podjął jakichkolwiek wyraźnych kroków zmierzających do zapobieżenia negatywnym skutkom prowadzonej przez niego działalności gospodarczej dla praw pozwanej. Co więcej, z załączonych przez pozwaną notatek służbowych wynika, iż naruszanie praw pozwanej zarówno przez powoda jak i jego kontrahentów powtarza się również w chwili obecnej, co prowadzi do konkluzji, iż powód lekceważył sobie międzysąsiedzkie normy sprawiedliwości i przyzwoitości, a także prawo własności pozwanej. O wyjątkowo nonszalanckim podejściu w tym względzie świadczy również fakt, iż – jak zeznał sam powód – pomimo powzięcia informacji o dalszym naruszaniu praw pozwanej przez jego dostawców nie podjął żadnych kroków, albowiem nadszedł sezon urlopowy. W tym stanie rzeczy, wobec konsekwentnego i długotrwałego naruszania przez powoda praw pozwanej związanych z przysługującą jej możliwością wyłącznego korzystania z miejsca parkingowego nr 27

dochodzenie przez powoda od pozwanej zadośćuczynienia i odszkodowania pozostaje w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powód przegrywający proces w całości winien zatem ponieść poniesione przez pozwaną koszty postępowania do których należą koszty zastępstwa procesowego w wysokości 4.800 zł (ustalone w oparciu o § 8 pkt 5

Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1801)) oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.